

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірми “Будпроект” щодо офіційного тлумачення положень пунктів 3, 4 статті 2 та пункту 5 статті 7 Закону України “Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)”

м. К и ї в
1 червня 1999 року
№ 27-у/99

Справа № 2-24/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірми "Будпроект" про офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 статті 2 та пункту 5 статті 7 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)".

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення просить дати офіційне тлумачення положень пунктів 3, 4 статті 2 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" (в редакції Закону від 15 травня 1996 року) в частині наявності у організації орендарів права на приватизацію приміщень, які займає підприємство, що є об'єктом приватизації, та положень пункту 5 статті 7 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" в частині визначення підстав для відмови в приватизації.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень зазначеного Закону обґрунтовується неоднозначністю їх застосування арбітражними судами України різних інстанцій, що спричинило порушення майнових прав фірми "Будпроект".

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) від 15 квітня 1999 року відмовлено у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що між регіональними відділеннями Фонду державного майна України по Дніпропетровській області та фірмою "Будпроект" мав місце спір з приводу права на приватизацію приміщень, в яких було розміщено орендне підприємство Дніпропетровський інститут "Будпроект". Зазначені приміщення перебували на балансі державного тресту "Дніпробудмеханізація". Розпорядженням регіонального відділення Фонду державного майна України по Дніпропетровській області від 23 листопада 1995 року ці приміщення було включено до складу

майна державного тресту "Дніпробудмеханізація", яке підлягало продажу в процесі приватизації.

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, таке рішення органу приватизації порушує положення пунктів 3, 4 статті 2 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" стосовно права кожного із співкористувачів на закріплення за ним займаних приміщень на праві повного господарського відання та права на приватизацію цих приміщень разом з об'єктами приватизації, що в них розташовані.

До матеріалів конституційного звернення додано листи Фонду державного майна України, в яких наводиться обґрунтування наявності у покупців права на приватизацію приміщень разом з об'єктами приватизації, що в них розташовані.

Рішенням арбітражного суду Дніпропетровської області від 17 жовтня 1997 року згадане розпорядження регіонального відділення Фонду державного майна по Дніпропетровській області було визнано недійсним у зв'язку з тим, що порушує право покупців на приватизацію приміщення разом з об'єктом приватизації, який в ньому розташований.

Постановою заступника голови арбітражного суду Дніпропетровської області від 20 січня 1998 року це рішення суду було скасовано, а в задоволенні позовних вимог фірми "Будпроект" відмовлено. Судовою колегією по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України зазначену постанову залишено без змін.

Відмовляючи в позові, арбітражний суд дійшов висновку, що покупець – товариство з обмеженою відповідальністю фірма "Будпроект" – своєчасно не використав права на приватизацію спірних приміщень, що свідчить про його фактичну відмову від їх приватизації, у зв'язку з чим наступна реалізація цього права іншою юридичною особою була визнана судом правомірною.

4. Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами чи іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами чи іншими органами державної влади норм законів, офіційне тлумачення яких просить дати заявник.

Із тексту рішень арбітражних судів, на які посилається суб'єкт права на конституційне звернення, вбачається, що при розгляді спору положення пункту 5 статті 7 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" судами не застосовувалися взагалі.

Розбіжності між висновками арбітражного суду Дніпропетровської області, заступника голови арбітражного суду Дніпропетровської області та Вищого арбітражного суду України щодо застосування пунктів 3, 4 статті 2 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" не можна брати до уваги, оскільки рішення арбітражного суду Дніпропетровської області щодо цієї справи скасовано, а постанова про перевірку рішення в порядку нагляду є єдиним чинним рішенням у справі. Скасовані судові рішення не можуть враховуватися при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень пунктів 3, 4 статті 2 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)".

Крім цього, слід звернути увагу, що розбіжності між висновками арбітражних судів різних інстанцій та роз'яснення Фонду державного майна України впливають з різної оцінки фактичних обставин справи, а не з неоднозначного розуміння змісту норм закону. Перевірка відповідності судових рішень у конкретних справах фактичним обставинам цих справ не належить до компетенції Конституційного Суду України.

5. Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю фірми "Будпроект" щодо офіційного тлумачення положень пунктів 3, 4 статті 2 та пункту 5 статті 7 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ